

La sfârșit de an

31 decembrie 2005

Gili Cârstea

Marea controversă a fost prelungită cu încă un an. Un an cu istoria lui funestă, pe care doar raportorii cerești o pot reda cu acuratețe. De aceea nici nu încercăm un bilanț, sau o evaluare a progresului pe care l-a făcut solia îngerului al treilea în „slava ei crescândă.” Observăm doar că scumpa noastră Laodicea încă se ține departe de solia foarte prețioasă pe care Domnul, „în marea Sa îndurare,” ne-a trimis-o, în special pentru a putea comunica lumii vestea bună în toată splendoarea ei.

Pe când lumea îmbarcată în trenul groazei condus de Satana se feliță că a reușit să-L mai evite pe Dumnezeu un an, și ridică o cupă în cinstea soartei, biserica rămășiței are motive serioase de introspecție. Ploaia târzie și marea strigare s-au evaporat, redeșteptarea și reforma par desuete, iar evenimentele finale stau încuiate în cărțile profetice pe care le ștergem de praf cu abnegație.

Domnul ne-a trimis cuvinte de avertizare, pe care le socotim actuale și mai prețioase decât toată înțelepciunea lumii moderne. La acest sfârșit de an poate este folositor să-L lăsăm să ne vorbească despre solia 1888:

„De-a lungul istoriei bisericii din toate secolele, și în special în istoria Bisericii Adventiste, noi avem exemple ale celor care au refuzat lumina pe care Dumnezeu a trimis-o prin agenții Săi. Voi Îl respingeți pe Hristos, respingând solia pe care o trimite El. Făcând așa, vă așezați sub controlul prințului întunericului. Dumnezeu a trimis solii de lumină poporului Său, care ar fi fost ca un medicament vindecător, dacă erau primite de ei. Dar voi nu ați primit lumina, ca și bărbații din Nazaret. Voi v-ați hotărât să lepădați lumina, voi ați înălțat opiniile și judecata voastră ca fiind mai valoroase decât judecata celor pe care Dumnezeu i-a făcut canale de lumină...

Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănile oilor și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră. Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel. Ele mor de foame înghițind teorii uscate.

Este un păcat îngrozitor în ochii lui Dumnezeu ca oamenii să se așeze între popor și solia pe care El vrea să le-o trimită, așa cum fac unii dintre frații noștri astăzi. Sunt unii care, ca și iudeii, încearcă imposibilul ca să facă fără efect solia lui Dumnezeu. Aceștia, care se îndoiesc, ar trebui ori să primească lumina adevărului pentru acest timp, ori să se dea la o parte din drum, ca alții să aibă ocazia să primească adevărul, ca mânia lui Dumnezeu să nu vină peste ei, care sunt trupuri ale întunericului, deși El dorește ca ei să fie trupuri ale luminii.

Cei care trăiesc chiar înainte de a doua venire a lui Hristos pot aștepta o bogată măsură a Duhului Sfânt, dar, dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, unii dintre conducătorii noștri vor merge pe aceeași cale în lepădarea soliei de îndurare, ca iudeii din timpul lui Hristos...

Lumina adevărului strălucește asupra noastră la fel de clar ca asupra poporului evreu, dar inimile oamenilor sunt împietrite și insensibile, ca și în zilele lui Hristos. Mulți care pretind a fi în lumină sunt în întuneric, și nu știu. Ei sunt atât de înfășurați în necredință încât numesc întunericul lumină, și lumina întuneric. Ei sunt inconștienți de ceea ce critică și condamnă. În comunitățile noastre există o stare de lucruri alarmantă. Chiar oamenii care trebuiau să fie în alertă, spre a vedea nevoile poporului lui Dumnezeu, ca să fie pregătită calea Domnului, au interceptat lumina trimisă de Domnul poporului Său, și au respins solia harului Său vindecător. Limbajul sufletului vostru a fost: "Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic."

Este datoria mea să vă spun că ați avut toate dovezile pe care vi le poate da Domnul cu privire la lucrarea specială pe care El o face spre a trezi o biserică încropită și adormită. Cei care vor primi solia dată, vor asculta solia Martorului Credincios către Laodicea. Dacă biserica refuză să asculte vocea Negustorului Ceresc și refuză să deschidă ușa, Hristos va trece mai departe, iar ea va fi lăsată fără prezența Sa, fără adevăratele bogății, dar zicând cu îndreptățire de sine: "Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic."

Mulți care refuză solia pe care o trimite Domnul caută cuie în care să-și agațe îndoielile, să găsească scuze pentru a respinge lumina din cer. În fața evidenței clare, ei spun ca iudeii: "Arătați-ne o minune și vom crede. Dacă acești soli din 1888 au adevărul, de ce nu vindecă pe bolnavi?"

Aceste obiecțiuni îmi aduc aminte de ce se spunea despre Hristos. Cum pot oare frații noștri, care au avut în față istoria Domnului slavei, să își deschidă buzele să rostească cuvintele jignitoare ale ucigașilor Domnului? I-a condus Domnul pe acești frați să spună aceste lucruri? Eu răspund, Nu! Este chiar în fața noastră ziua când Satana va răspunde cererilor acestor îndoielnici, și va prezenta numeroase minuni, ca să confirme credința celor ce caută acest gen de dovadă.

Când oamenii își închid ochii în fața luminii pe care o trimite Dumnezeu, ei vor respinge cel mai clar adevăr, și vor crede cele mai nebunești erori.

Satana îi conduce pe oameni să ia poziții greșite. Unii au spus: "Dacă aceste solii, pe care le prezintă A.T.Jones bisericii, sunt adevăr, de ce atunci fratele Smith (redactor la

Review) și fratele Butler (președintele Conferinței Generale) nu le-au primit, și nu s-au unit cu el în proclamarea lor? Acești bărbați buni și inteligenți ar ști cu siguranță dacă ele ar fi solii adevărate!”

Sentimente asemănătoare au fost exprimate în zilele lui Hristos. Poporul se uita la conducătorii lui și întreba: “Dacă acesta ar fi adevărul, nu ar ști preoții și conducătorii noștri?” Sunt mulți care depind de interpretarea și explicația pe care o dau învățătorii religioși. Când Domnul, plin de îndurare, ne trimite modul de a cunoaște adevărul, iar noi refuzăm ocazia prețioasă și suntem indiferenți la solia Sa, noi insultăm Duhul lui Dumnezeu.

Dacă frații Smith și Butler vor respinge solia de adevăr pe care Dumnezeu o trimite poporului Său de azi, va transforma necredința lor solia în eroare? Nu! Noi nu trebuie să-L urmăm decât pe Hristos. Dacă oameni care ocupă poziții de răspundere își permit să disprețuiască solia și solii, necredința lor nu este o scuză pentru alții să facă la fel.

În biserică există astăzi păcate de cel mai revoltător caracter. Situația alarmantă a poporului lui Dumnezeu cere mai mult decât predici slabe, fără Duh, fără Hristos, care să taie tablele inimii firești, spre a trezi sensibilitatea morală. Noi nu trebuie să acceptăm ideile și opiniile nici unui om fără o cercetare atentă, spre a descoperi dacă poartă împuternicire divină. Este de cea mai mare importanță ca noi să deschidem inimile noastre puterii convingătoare a Duhului Sfânt, să lăsăm pe Dumnezeu să vorbească prin Cuvântul Său, să lăsăm pe Dumnezeu să impresioneze sufletul.

Dumnezeu a trimis poporului Său solie după solie, și inima mea a fost zdrobită să văd pe cei despre care credeam că sunt învățați și conduși de Dumnezeu, cum cad sub puterea fermecată a dușmanului, care i-a făcut să respingă adevărul pentru acest timp.

Nu puteți înțelege din Cuvântul lui Dumnezeu că tocmai o solie ca aceasta, care a fost prezentată bisericii, trebuie să fie dată ca să se poată încheia lucrarea noastră? Unii dintre cei care trebuiau să fie primii care să prindă inspirația cerească a adevărului, s-au opus direct soliei de la Dumnezeu. Ei au făcut tot ce le-a stat în putere ca să arate dispreț și față de solie, și față de soli, iar Isus nu a putut lucra din cauza necredinței lor.

Totuși, adevărul va merge mai departe, trecând pe lângă cei care l-au disprețuit și lepădat. Deși în aparență amânat, el nu va putea fi stins. Când solia lui Dumnezeu întâmpină opoziție, El îi dă o putere și mai mare, ca să exercite o influență și mai mare. Dotat cu energie cerească vitală, el va tăia prin cele mai serioase bariere, va îndepărta bezna, va descoperi eroarea, va câștiga biruința și va triumfa în fața oricărei opoziții. Cei care vor triumfa cu adevărul vor avea de luat o poziție în fața universului, care le va aduce răsplata unui “bine rob bun și credincios.”

Străjerii de pe zidurile Sionului dorm. Mulți nu simt o povară pentru lucrare. Ei nu au de dat nici o avertizare. Sunt mulți care au auzit solia pentru acest timp, și au văzut rezultatele ei, dar de teamă ca unii să nu ia poziții extreme, și astfel să apară printre noi fanatismul, ei au permis imaginației lor să creeze multe obstacole, care să împiedice înaintarea lucrării, și au prezentat și altora aceste dificultăți prin discursuri lungi asupra pericolelor acceptării doctrinei. Ei au încercat să contracareze influența soliei adevărului.

Să ne imaginăm că ei ar avea succes în eforturile lor. Care ar fi urmarea? Solia pentru trezirea unei biserici încropite ar înceta, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos ar fi adusă la tăcere. Să ne imaginăm că lucrarea ar fi dată în mâinile acestor opozanți și căutători de greșeli, și li s-ar permite să dea bisericii doctrina și lucrarea pe care ar dori-o ei. Ar prezenta ei ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși?

Cei care s-au opus luminii, pe față sau în secret, au dat oare poporului hrana care ar fi hrănit sufletele lor? Au prezentat ei solia pe care o cere acest timp, ca tabăra să fie curățită de întinarea morală? Au ei ceva de oferit care să înlocuiască adevărul adus cu ferveare și zel spre a pregăti calea pentru venirea Domnului?

Caracterul, motivele și scopurile lucrătorilor pe care i-a trimis Dumnezeu au fost, și vor continua să fie interpretate fals. Oamenii vor vâna cuvinte și afirmații despre care ei presupun că sunt false, mărind și falsificând aceste afirmații. Dar ce fel de lucrare fac acești spectatori? I-a așezat Domnul pe scaunul de judecător, să condamne solia și solii Săi?

Lumea este o a doua Sodomă. Sfârșitul este chiar asupra noastră. Este oare rezonabil să credem că nu există nici o solie care să pregătească un popor spre a sta în picioare în ziua Dumnezeului cel Mare? De ce această puternică retragere? Se va stinge solia îngerului al treilea în întuneric? Sau va lumina ea tot pământul cu slava ei? Se va stinge oare lumina Duhului Sfânt, iar biserica va rămâne lipsită de harul lui Hristos, ca piscurile Ghilboa, care nu au nici rouă, nici ploaie?

Noi toți trebuie să recunoaștem că este timpul ca o influență înviorătoare, cerească, să fie adusă în comunitățile noastre.

Solia lui Dumnezeu a fost prezentată poporului cu claritate și putere. Ea este chiar solia pe care Dumnezeu dorește să o dea bisericii Sale acum. Refuzul vostru de a o asculta, împotrivirea voastră, deși nu va opri această lucrare, va aduce o mare pierdere sufletelor voastre.

Poporul lui Dumnezeu are nevoie, pentru situația de urgență care ne așteaptă, de fiecare rază de lumină pe care a dat-o Dumnezeu. Sunt mulți care țin predici, lamentându-se de stricăciunea vastă și deplorabilă care este acum în lume. Dar ei nu își fac partea de a reflecta lumina cerului în bezna morală a lumii. Este necesar ca puterea convertitoare a lui Dumnezeu să vină peste frații noștri pastori, căci mulți din poporul nostru sunt mult înaintea lor în lucrurile lui Dumnezeu.

Cel mai dificil lucru din lume este să convingi pe cineva care nu vrea să fie convins. Ei se retrag înapoi, sperând și rugându-se ca cei pe care i-a trimis Domnul să nu aibă succes, căci dacă purtătorii de poveri ar avea succes, aceasta ar fi dovada că cei ce s-au îndoit sunt greșiți.

Când oamenii își deschid inimile necredinței, ei le deschid marelui amăgitor, acuzatorul fraților. În fața glorioasei lumini a adevărului ieșit de la Dumnezeu, în fața dovezii copleșitoare că lucrarea pentru acest timp este poruncită de cer, să nu vă împietriți inimile, cerând alte dovezi, zicând: „Arătați-ne o minune” (The EGW 1888 Materials 388).